प्रसभ (॰—) *u. n. adv.* gewaltsam, heftig.
प्रसभदमन *n.* gewaltsame Bändigung.
प्रसर *m.* das Hervorkommen, Erscheinen, Auftreten, freier Lauf; Verbreitung, Menge.
प्रसरण *n.* das Fortlaufen; Zuvorkommenheit.
प्रसर्ग *u.* **प्रसर्ग** *m.* das Hervorströmen, Erguss.
1. **प्रसव** *m.* das Pressen *o.* Keltern des Soma.
2. **प्रसव** *m.* Antrieb, Anregung, Förderung, Geheifs, Betrieb, Erwerb; Erreger, Beleber.
3. **प्रसव** *m.* Zeugung, Geburt, Niederkunft, Empfängnis; Geburtsstätte; Nachkommenschaft; Sprössling, Blüte.
प्रसवन *n.* das Gebären.
प्रसववेदना *f.* Geburtswehen.
1. **प्रसवितर्** *m.* Erreger, Beleber.
2. **प्रसवितर्** *m.* Erzeuger, Vater.
प्रसविन् erzeugend, gebärend.
प्रसवीतर् *m.* = 1. **प्रसवितर्**.
प्रसह् (॰साह्) überwältigend.
प्रसह ertragend, widerstehend; *m. u.* **॰न** *n.* das Ertragen, Widerstehen.
1. **प्रसह्य** *Ger. zu* **सह्**.
2. **प्रसह्य** bezwingbar.
प्रसङ्क् überwältigend.
प्रसाद *m.* Klarheit, Reinheit, Ruhe, Milde, Heiterkeit, Gunst, Gnade. **॰तस्** *Adv.* aus Gunst.
प्रसादक klärend, beruhigend, erheiternd, versöhnend.
प्रसादन, *f.* **ई** *dass.*; *n.* das Klarmachen, Beruhigen, Erheitern, Besänftigen. **॰तस्** = *Abl.*
प्रसादवित्त reich an Gunst; *m.* Liebling.
प्रसादयितव्य gnädig zu stimmen.
प्रसादिन् klar, heiter, erheiternd (—॰).
प्रसादो कर् gewähren, schenken.
प्रसाद्य = **प्रसादयितव्य**.
प्रसाधक, *f.* **॰धिका** schmückend; Kammerdiener, -mädchen.
प्रसाधन ausführend. *f.* **ई** Kamm. *n.* das Ausführen, Ordnen; Putz, Schmuck (*adj.* —॰ *f.* **आ**).
प्रसार *m.*, **॰ण** *n.* Ausstreckung, Ausbreitung.
प्रसारिन् hervortretend aus (—॰); sich ausbreitend.
प्रसित *s.* **सा** *u.* **सि**.
प्रसिति *f.* Zug, Strich; Andrang, Schuss, Geschoss; Bereich, Gebiet, Herrschaft, Macht.
प्रसिद्ध *s.* 2. **सिध्**.
प्रसिद्धता *f.*, **॰त्व** *n.* Bekanntheit, Offenkundigkeit.
प्रसिद्धि *f.* das Gelingen, Fertigbringen; Beweis, Offenkundigkeit, Gerücht.
प्रसुत् aus der Presse hervordringend; *f.* (Weiter-) Kelterung des Soma.
प्रसुत (*s.* 1. **सु**) *n.*, **प्रसुति** *f.* = *vor. f.*
प्रसुप् schlummernd.
प्रसू gebärend, erzeugend, fruchtbar. *f.* Mutter; blühendes Gras *o.* Kraut.
प्रसूत *s.* 4. **सु**.
1. **प्रसूति** *f.* Anregung, Geheifs, Erlaubnis.
2. **प्रसूति** *f.* Zeugung, Geburt, Entstehung; Erzeuger, -in; Kind, Nachwuchs.
प्रसूतिका *f.* eben geboren habend.
प्रसूतिविकल nachkommenlos.
प्रसून (*s.* 4. **सु**) *n.* Blütenähre, Blume.
प्रसूमन्त् *u.* **प्रसूवन्** (*f.* **प्रसूवरी**) mit Blütenähren versehen.
प्रसृत (*s.* **सर्**) *m.* die (ausgestreckte) hohle Hand (*auch als Mafs*).
प्रसृति *f.* das Strömen, Fliefsen; *auch* = *vor. m.*
प्रसेक *m.* Erguss; Ausguss (*am Löffel; auch* **प्रसेचन** *n.*).
प्रसेन *u.* **॰जित्** *m. Fürstenname.*
प्रस्तर *m.* Streu, Grasbüschel (*r.*); Fläche, Ebene.
प्रस्तव *m.* Loblied.
प्रस्तार *m.* Ausbreitung, Streu, Polster; Übermafs, hoher Grad.
प्रस्तारपङ्क्ति *f. N. eines Metrums.*
प्रस्तारिन् sich ausbreitend *o.* ausstreckend.
प्रस्ताव *m.* Erwähnung, das zur Sprache bringen, Gelegenheit; Prolog (*d.*).
प्रस्तावना *f.* Einleitung; *auch* = *vor.* (*d.*).
प्रस्तुति *f.* Lob.